

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอ ระโนด จังหวัดสงขลา

Water Resources Management of Bankhaw Sub-District Administrative
Organization, Ranod District, Songkhla Province

ประเสริฐ เสริมสุข¹, และ ศุภลักษณ์ สุวรรณะชฎ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจงกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว จำนวน 5 คน และเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จำนวน 10 คน ผลการศึกษพบว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงานเป็นอย่างดี มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ สามารถนำเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ได้ มีขั้นตอนการทำงานที่สั้น กระชับ และสามารถติดตามการประเมินผลได้ เปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานและประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมมือแก้ปัญหาดังกล่าว แต่มีปัญหากการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อใช้แก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันท่วงที อย่างไรก็ตามผลการศึกษาด้านประสิทธิผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำชี้ให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยประเมินจากข้อมูลพื้นฐาน แผนปฏิบัติการ การเสริมสร้างเครือข่ายและผลการดำเนินงาน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ, เครือข่ายชุมชน, องค์การบริหารส่วนตำบล

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The purposes of this paper were to study the water resources management and suggestions toward water resources of Bankhaw Sub-District Administrative Organization, Ranod District, Songkhla Province. An in-depth interview and purposive interview were done with 15 persons. They were 5 executives of the sub-district administrative organization and 10 officials and staff on water resources.

The results of this study were: officials and staff of the organization had their responsibility and known about their duty with knowledge and experience. They were ready to solve all the problems and introduced new technology to apply with the situations. Steps of procedure were short and quickly to follow up the results. Opportunities were open to all staff and the people to exhibit their opinions and cooperation of solving the problems. The obstacles were that budgeting to solve the problems were not received on time. Besides, the effectiveness of water resources management had shown that Bankhaw Sub-District Administrative Organization had succeeded in their mission of how to manage the water resources from the evaluation of basic information, operational plan and network building and outcome of the operations.

Keywords : Water Resources Management, Community Network, Sub-District Administrative Organization

บทนำ

พื้นที่ตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ตำบลประสบกับปัญหาขาดน้ำในช่วงหน้าแล้ง และปัญหาน้ำท่วมขังในช่วงหน้าฝนซึ่งชี้ให้เห็นถึงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะบรรเทาทุกข์เรื่องน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ ประชาชนกว่าร้อยละ 90 ในพื้นที่ประกอบอาชีพกสิกรรม และเกือบทั้งหมดทำนาข้าวทำให้มีปริมาณการใช้น้ำมากในแต่ละปี และให้ประชาชนบริเวณที่อยู่ไกลจากลำน้ำสายหลักประสบปัญหาขาดน้ำในช่วงแล้งของปี และในช่วงน้ำหลากน้ำที่ล้นตลิ่งจะเข้าท่วมไร่นาของประชาชนทำให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตการเกษตร ในการทำ

ความเข้าใจกับปัญหาควรศึกษาแง่มุมต่างๆ ของตำบลบ้านขาวและสภาพโดยรอบพื้นที่เพื่อ
แก้ปัญหาแบบองค์รวม ซึ่งปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย ลักษณะการใช้ น้ำ ปริมาณน้ำในแต่ละปี
สภาพพื้นที่และสภาพอากาศ อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือ
ของผู้คน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและความร่วมมือของชุมชน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาหาวิธีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่าง
เป็นระบบเพื่อสนองตอบการใช้ น้ำในการทำกิจกรรมของชาวบ้านตำบลบ้านขาว และเสนอแผน
บริหารจัดการทรัพยากรน้ำแก่ชุมชนและองค์กรของรัฐในท้องถิ่นในไปใช้เป็นแผนบริหารจัดการ
ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพโดยการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในตำบลบ้านขาว
อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ให้มีประสิทธิภาพผลและเข้าใจปัจจัยต่างๆ ที่จะส่งผลต่อการบริหาร
จัดการทรัพยากรน้ำสองด้าน คือ

1) หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กร ความพร้อมด้านบุคลากร ความพร้อมด้าน
งบประมาณ ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยี ความซับซ้อนขององค์กร ความเป็นทางการของ
องค์กร การกระจายอำนาจขององค์กร การประสานงานภายในองค์กรและความชัดเจนของ
ระเบียบปฏิบัติ

2) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในประเด็นเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลพื้นฐาน
ในการจัดทำแผนปฏิบัติการและผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการบริหารจัดการ
ข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการน้ำขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัด
สงขลา

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการได้รับความสนใจเป็นพิเศษหลังจากการประชุม
นานาชาติเกี่ยวกับปัญหาเรื่องน้ำและสิ่งแวดล้อมที่กรุงดับลินและรีโอเดอจาไนโร ปี ค.ศ.1992

แนวคิดการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการเป็นแนวคิดที่พิจารณาการจัดการน้ำในแง่ที่
เกี่ยวข้องกับทรัพยากรอื่น ๆ ในลุ่มน้ำ เช่นเดียวกับแนวคิดเรื่องการจัดการลุ่มน้ำ ทั้งนี้เพื่อให้การใช้
น้ำเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมและมีเป้าหมายให้
ได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมสูงสุด (Mudege และ Taylor, 2001) โดยสรุปแล้วการ
จัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการเป็นกระบวนการในการส่งเสริมการประสานการพัฒนาและ

จัดการทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดินและทรัพยากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของระบบนิเวศน์

การจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการมีแนวคิดขั้นพื้นฐานที่แตกต่างจากแนวคิดการจัดการทรัพยากรน้ำแบบดั้งเดิมที่การจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการนั้นคำนึงถึงการจัดการทั้งด้าน อุปสงค์และอุปทานดังนั้นการบูรณาการจึงสามารถพิจารณาได้ภายใต้สองระบบหลัก คือระบบทางธรรมชาติซึ่งมีความสำคัญเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ และระบบทางมนุษย์ซึ่งเป็นผู้กำหนดหรือทำให้เกิดความต้องการในการใช้การผลิตของเสียรวมทั้งการปนเปื้อนของทรัพยากรน้ำอีกทั้งยังเป็นผู้กำหนดลำดับความสำคัญในการพัฒนาซึ่งมีผลต่อความต้องการใช้น้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำโดยไม่พิจารณาเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ลุ่มน้ำจะทำให้การใช้น้ำเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด (Keller และคณะ, 1996) จึงต้องมีการบูรณาการทั้งพื้นที่ความรู้ศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งทรัพยากรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ซึ่งการบูรณาการเชิงพื้นที่เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการทรัพยากรน้ำ การใช้ขอบเขตพื้นที่ทางการเมืองปกครอง (political boundary) ไม่สามารถใช้ในการจัดการและชี้ผลกระทบหรืออธิบายถึงความเชื่อมโยงของระบบนิเวศน์ได้ชัดเจนเท่ากับการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำเป็นขอบเขต

แนวคิดหลักการมีส่วนร่วมมี 3 ประการ คือชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการตัดสินใจว่าควรจะทำอะไรและทำอย่างไร ชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการตามการตัดสินใจนั้น และชุมชนพึงได้รับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมนั้นคือ จะต้องสนองตอบความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชุมชน การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา ซึ่งประชาชนในชุมชน จะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนานั้น ตั้งแต่ต้นจนจบ เริ่มตั้งแต่การให้ความสำคัญกับชาวบ้านให้เท่าเทียมกับนักพัฒนาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ชาวบ้านจะร่วมกันรับ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน และร่วมประเมินผล ทั้งนี้แนวคิดในการมีส่วนร่วมคือความเป็นเจ้าของ การเป็นเจ้าของ การมีอำนาจในการตัดสินใจอำนาจในการดำเนินงาน การบริหารจัดการ การร่วมรับผลประโยชน์ ผลลัพธ์ และผลกระทบจากการดำเนินงาน และการร่วมประเมินผลเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ

การมีส่วนร่วมที่แท้จริงและสมบูรณ์แบบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นประกอบด้วยกระบวนการตามขั้นตอนต่าง ๆ คือ การมีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ชุมชน วิเคราะห์ปัญหา ค้นคว้า สาเหตุต้นตอที่แท้จริงของปัญหาและแสวงหาแนวทางแก้ไข การมีส่วนร่วมในการรับรู้ สนใจ เข้าใจ ตระหนัก และร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน การ

บริหารจัดการกำหนดการใช้ทรัพยากรต่างๆ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้โดยมีส่วนร่วมใน การปฏิบัติงานร่วมลงทุนควบคุมการดำเนินงานการจัดสรรบริหารจัดการด้านการเงิน การบริการและผลประโยชน์ที่จะได้รับ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การประเมินประสพการณ์ และการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานการจัดเวทีประชาคมเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมที่ทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนโดยเปิดโอกาสให้บุคคลผู้แทนทุกระดับ ของกลุ่มต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในชุมชนนั้นมีส่วนร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนา ร่วมเลือกอนาคตของชุมชนด้วยตนเอง และร่วมดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน เรียนรู้แลกเปลี่ยนประสพการณ์ และข้อมูลร่วมกัน สร้างความยอมรับและความรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งเป็นพลังให้การดำเนินงาน เป็นไปอย่างราบรื่น ต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ กระบวนการมีส่วนร่วม จึงเป็นเทคนิควิธีที่จำเป็น สำหรับการจัดการประชุมในชุมชนหรือจัดเวทีประชาคมเพื่อระดมความคิดและสร้างจิตสำนึก พันธะสัญญา และความรับผิดชอบต่อร่วมกันในการสร้างสรรค์อนาคตของชุมชน การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอในชุมชนและเวทีประชาคมเป็นพื้นฐานสำคัญของชุมชนที่เข้มแข็ง การสร้างเครือข่ายในแนวราบ จุดเน้นของการมีส่วนร่วมว่า ต้องการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ โดยถือเสมือนว่าเป็นแบบฝึกหัดในการพัฒนาคน ให้ต้องใช้ความคิด ตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการเองอยู่เสมอ ซึ่งเป็นหนทางทำให้สมองของคนเกิดการพัฒนา

เกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภารกิจและความมุ่งหมายที่จะวัด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการวัดประสิทธิผลการจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวคิดของ Gross & Etzioni (1985 อ้างถึงในพิทยา บวรวัฒนา, 2541) ที่จำกัดขอบเขตการวัดประสิทธิผลเฉพาะการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือผลการปฏิบัติหน้าที่ด้านกิจกรรมการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยวัดตามเกณฑ์พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่กำหนดขอบเขตให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการตามกิจกรรมการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดผลการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำตามบทบาทการจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้ในการวัดประสิทธิผลการจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจงกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 15 คน ประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกต่อผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 คน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว 2 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว 1 คน เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว 1 คน และสัมภาษณ์กลุ่มต่อเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวน 10 คน ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว หัวหน้าส่วนโยธา นายช่างโยธา ผู้อำนวยการกองคลัง เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าสำนักงานปลัด เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ผู้ช่วยช่างโยธา และเจ้าหน้าที่ธุรการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนสิงหาคม – กันยายน พ.ศ.2556 โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์กับความเหมือน ความแตกต่าง ความหลากหลายของข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาจากการศึกษา สำหรับข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด จะใช้ประโยชน์ในการพรรณนาให้เห็นถึงสภาพ ของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา แบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

1. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

การศึกษาแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวได้ทำการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลประชากร พื้นที่ประสบภัยแล้งและน้ำท่วม ปริมาณการใช้น้ำของชุมชนต่างๆ จำนวนและขนาดพื้นที่เพาะปลูก จำนวนร้านค้าที่อยู่ริมน้ำ โดยจัดเก็บในรูปแบบของเอกสารและอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเชื่อมต่อกับหน่วยงานราชการต่างๆ ได้ทันที ในองค์กรนี้มีพนักงานที่เชี่ยวชาญในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยตรงเพียงสามคนซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยเมื่อเทียบกับปริมาณ

พื้นที่ในตำบลบ้านขาว แต่ก็ไม่ถึงกับทำงานไม่ได้เลยเพราะมีเจ้าหน้าที่จากส่วนอื่นเข้ามาช่วยด้วย เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 20 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่สามารถจัดการปัญหาและจัดสรรทรัพยากรน้ำได้ ในช่วงภาวะวิกฤติ อีกทั้งการสั่งการในองค์กรยังเป็นไปอย่างรวดเร็วกระชับ ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ทำให้ จำนวนคนที่ใช้ในภาคสนามไม่เยอะมาก และสามารถติดต่อกับผู้บริหารเพื่อขอคำอนุมัติได้อย่าง ทันท่วงที แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวก็ยังติดปัญหาการเบิกจ่าย งบประมาณเพื่อไปใช้แก้วิกฤติน้ำในช่วงหน้าฝนอยู่บ้างเนื่องจากจะต้องทำเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้งก่อนจะเบิกจ่ายเงิน นอกจากนี้ประชาชนในพื้นที่บ้านขาวยังได้มีส่วนร่วม เสนอแนะและตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น การสร้างคลองส่งน้ำ การขุดลอกคลอง ประจำปี เป็นต้น

2. ด้านประสิทธิผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ผลการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวประสบ ผลสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยมีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เช่น ปริมาณการใช้ น้ำ ลักษณะการใช้น้ำของแต่ละชุมชน ระดับความสูงของแต่ละพื้นที่ เป็นต้น และยังสามารถ ทำแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาวแบบรายปีไว้อีกด้วย นอกจากนี้องค์กรยังได้ ช่วยสร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ใช้น้ำและสนับสนุนให้ความรู้วิธีการจัดการน้ำแก่สมาชิกทุกหก เดือน รวมทั้งติดตามผลการอบรมทุกปีเพื่อพัฒนาความสามารถของสมาชิก

สรุป

จากการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวมี ความรับผิดชอบต่องานที่ทำงานเป็นอย่างดี มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ พร้อมทั้งจะ แก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ สามารถนำเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ ได้ มีขั้นตอนการทำงานที่สั้น กระชับและสามารถติดตามการประเมินผลได้ เปิดโอกาสให้เจ้า พนักงานและประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมมือแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ยังคงติดขัดปัญหาการ

เบิกจ่ายงบประมาณเพื่อใช้แก้ปัญหาที่ล่าช้าไม่ทันท่วงที นอกจากนี้ผลการศึกษาด้านประสิทธิผล การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำชี้ให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาวประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยประเมินจากข้อมูลพื้นฐาน แผนปฏิบัติการ การเสริมสร้าง เครือข่ายและผลการดำเนินงาน

เอกสารอ้างอิง

พิทยา บวรวัฒนา. 2541. *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

เสาวนีย์ วิจิตรโกสุม. 2551. *การจัดการทรัพยากรน้ำในลุ่มน้ำ ลำตะคองแบบบูรณาการ*.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.